

յիսուսի փրկչին, յետ բազում նեղութեանց և պատահմանց, ողջ և առողջ ընդ իս եղև լուծք մեծաւ հանդիսի, ասացի Այս է հանգիստ իմ, տալով միշտ գոհութիւն ստեղծողին իմոյ. բայց գտի ներ երկրիս հանբաւ իմն, թէ սուրբ փափն է հազար ոսկի պարգևեր է ինձ, և ոմանք չար բռնաւորք խնդրեն զկէսն և ոմանք զմասն ինչ. յոյժ նեղութիւն եղև ինձ և տառապանք, պատասխան ամենեցուն թէ սուտ է, և նոքա ասեն թէ ի Հոռոմայու գրեցին ի մեզ. զգիրն ոչ ցոյց ետուն: Աստուծով և քոյին սուրբ աղօթիւք ազատեցայ. և այս սուտ հանբաւս ոչ գիտացի թէ յուստի ել. իսկ Բերիոյ Բ անգամ Փարման հա նեցին վասն աքսորման ԺԵ անձանց ներ ամրոցին յատանու. ողորմութեամբն Աստուծոյ ոչ ոք աքսորեցաւ. չար վարդապետն սրսցի էառ զամենայն արծաթեղէն անօթն Բ եկեղեցւոյ և եդ ի գրաւի զի ի կատար հասուսցէ զչարութիւն իւր. և շատ դրամ ետ բըւ նաւորաց. ի զուր աշխատեցաւ, որ յառաջադէմ ատելի և անհաճոյ էր աստուծոյ. եղև իսկ յայժմ ատելի և անհաճոյ քահանայից և ամենից ժողովրդոց և մաշի բանդէ ի բանդ. և զիտաց թէ Աստուած գոյ իսրայէլի. իսկ քաղաքացիք ժողովեալ յղեցին ոմն առ իս և հարկաւորեցին զիս ստամպօլ վասն եկեղեցեաց և այլ իրաց, զի թագաւորն կալ լիացւոց գրեաց առ հրեշտակն իւր, թէ հոգ տարցես վասն բերիացոց որք պատկանին սրբոյ Հաւատոյ և դարձման եկեղեցեաց առ Հայոց յուղղափառսն. զի գրեցին սուրբ փափն և հայոց հաստատեցեալ պատրիարզն ի վերայ յայսմ իրաց. և ես յանձն առի վասն փառացն աստուծոյ և ի օգուտ մերձաւորաց, գնալ թագն(ա)բար և աշխատիլ, առեալ ընդ իս զեկեալն ի Բերիոյ, և մին քահանայ. ելի ի վանքէն ապրիլի 12 ի կերպ աղքատի մուրացիկի, պատառատու և հին հանդերձիւք, և ընկերքն իմ որպէս վաճառականք և փառաւոր ի կերպ յոյժ անծանօթ և մտաք ի նաւ առ ի գնալ ի Գիմեաթ. և եղև մրբիկ և ալէկոծում յոյժ սաստիկ ներ ծովու, ի մէջ յազայու և եաֆայու փոքր նաւակն ընկեցին ի ծոփն և ծոփն զարկաւ և կոտորեաց զնաւակն, զի կամէին նավաւորքն փախլիլ ի ցամաք զի մերձ էր. այլ աստուած ոչ կամեցաւ և պատառեցան ամենայն առագաստք նաւին մինն զկնի միւսոց. և Բ խարիսղ ընկէցին զի մի գնասցէ ի ցամաքն. յայժմամ լցաւ նաւն ջրովն յալեաց և ամենեքեանս որպէս զձկունս ի ներ ջրոյ կայաք. կոտորեցան պարանք երկաթից. թողին ներ ծովու և փախեան. և յետ սակաւ ժամանակի հասան նաւահանգիստ մի անմարդաբնակ և անվայելուջ. օթեցան ի նոյն գիշերն և առաւօտն ելեալ զնացին ի հայֆա, և ելաք ի ցամաք և յանդ գտաք զոմն ծանօթ աստուծով յոյն ազգաւ. ԺԲ ձիաւոր հեծեալ և Բ ուղտ բարցաք ցամաքով, իսկ երկուդն՝ զողոց և աւազակաց մաշեաց զմեզ մինչ որ հասաք ի յագրի. ասեմք աստուծոյ գոհութիւն. և յանդ մնացաք ԺԳ օր: Դարձեալ մտաք ի յայլ նաւ, կրկին չուեցաք ի Գիմեաթ և տեսաք ներ ծովու մալթացիք և յոյժ երկիւղիւ լցան նաւարաքն, վասն զի յոյնք էին, բայց ոչ ինչ վնասեցին. յոյժ պատիւ արարին տառապելոյս, յետ ընթեռնելոյ զամենայն վկայականս. իսկ կամօքն աստուծոյ հասաք ի Գիմեաթ յաւուր Համբարձման տեառն մերոյ յիսուսի քրիստոսի. պատարագ հոջակեցի զի ի Գիմեաթ եղեալ եղբարքն յոյնք են, հայ ոչ գոյ. միւս օրն ըմբռնեաց զիս յոտից ցաւն ըստ սովորութեան ԾԳ օր հազիւ կարացի յոտին կեալ, և չուեցի առ յողէքէսանդրեա, և յանդ գտի ԶԹ զինուորք որք գնան ի յեգիպտոսէ առ ի Բաբելոն. ոչ ոք կարէ ելանել ի տանէն վասն որոյ երկիւղ է նոցա. իսկ յանդ գտի մեծ ահագին նաւ մի թուրքաց. և առի դամառայ մի. այսօր ԽԳ օր է չունի քամի և եղանակ որ ելանէ ի նաւահանգստենէ, յուսալով յաստուած գնամ և զոր ինչ պատահեսցի վասն փառացն աստուծոյ կրեմ. խնդրեմ յեղբայրութենէդ յոյժ աղերսանօք վասն սիրոյն աստուծոյ, զի մին անգամ պատուիրեսցես Հասարակաց սրբոյ կրօնիդ որ ի խորոց սրտէ յաղօթս արասցեն յատկապէս վասն տառապելոյս, զի մեծ սէր և հաւատ հանդերձ յաներկբայ յուսով յունիմ ի վաղուց հետէ և զիտեմ փորձիւ. զի բերանք հասարակ կրօնաւորաց մերձ են ի յականջս աստուծոյ: Խնդրեսցեն ի յաստուծոյ զի կատարեսցի յիս և ինեւ բարեգուն զկամս աստուծոյ: Իսկ անցեալ ամին ոմն քահանայ ջուղայեցի գնայր ի Հոռոմ, տեսի գնա ի մեծն յողէքսան.

1. Երկեւզ.